

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 34/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 29 października 2021 roku w sprawie II K 807/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Powiązane ze sobą zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych i obrazy przepisów postępowania, wszystkie związane z brakiem ustalenia, iż oskarżony miał w chwili czynu zniesioną bądź w stopniu znacznym ograniczoną poczytalność.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, w szczególności w zakresie poczytalności oskarżonego i słusznie oparł się na przeprowadzonych w sprawie opiniach psychiatrycznych. Wynika z nich niezbicie, że oskarżony miał zachowaną poczytalność w chwili przypisanego mu czynu. Biegli w swych opiniach odnosili się do dokumentacji medycznej składanej przez oskarżonego i do opinii prywatnych. Dowody te zatem nie zostały pominięte, a tym samym kolejne wnioski dowodowe obrońcy i oskarżonego zmierzające do uzyskania opinii innych biegłych psychiatrów słusznie zostały oddalone, nie zachodziły bowiem przesłanki z art. 201 kpk nakazujące sięganie po opinie innych biegłych.</p>		

Zarzuty co do rzetelności opinii psychiatrycznej opierające się na twierdzeniu oskarżonego, jakoby nie był zbadany tylko pobieżnie rozpytany są oczywiście bezpodstawne, co wynika chociażby z treści samej opinii zawierającej obszerny i drobiazgowy zapis wywiadu z oskarżonym (a przecież zapis ten odzwierciedla tylko część pracy diagnostycznej biegłych). Nie ma znaczenia, że ci sami biegli opiniowali w innej sytuacji oskarżonego wiele lat temu (w roku 2013), albowiem w tej sprawie badali go ponownie i odnosili się do stanu zdrowia oskarżonego w czasie czynu (który miał miejsce we wrześniu 2018 roku) i w czasie trwania postępowania w niniejszej sprawie. Zatem nie doszło do naruszenia zasady obiektywizmu. Niezrozumiałe są wręcz wywody, jakoby błędem biegłych było opieranie się na wynikach długotrwałej obserwacji oskarżonego w

warunkach szpitalnych, skoro jest to najlepsza metoda diagnostyczna pozwalająca na wykrycie ewentualnej symulacji oskarżonego. I tu docieramy do sedna sprawy - otóż oskarżony ewidentnie symuluje choroby psychiatryczne dążąc do umorzenia postępowania, albowiem sygnalizuje werbalnie symptomy dwóch różnych chorób, które wykluczają się wzajemnie. W czasie obserwacji psychiatrycznej oskarżonemu nie podawano leków, co powinno doprowadzić do nasilenia się objawów chorobowych - gdyby oczywiście oskarżony chory był - ale nic takiego nie miało miejsca. Co do przyjmowania leków, to obrońca powołuje się na to, co powiedział w czasie konsultacji jakiemuś lekarzowi sam oskarżony (powiedział mu to co chciał), a biegli opierali się na bezwzględnej dokumentacji

szpitalnej z obserwacji oskarżonego.			
Wniosek			
O zmianę wyroku (obrońca nie sformułował dokładnie o jaką zmianę mu chodzi, z treści apelacji wywieść można, że chodziło mu u umorzenie postępowania w związku z lansowaną tezą o nieczytalności oskarżonego) ewentualnie uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne, co było powyżej omówione.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.	Zmieniono kwalifikację i opis czynu poprzez eliminację znamion z art. 180 a kk -		

	a tym samym jako wyłączną podstawę skazania i kary wskazano art. 244 kk.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Zagadnienie kumulatywnej kwalifikacji z art. 244 kk i art. 180 a kk w zw. z art. 11 § 2 kk wzbudza kontrowersje, być może dlatego, że <u>kwalifikacja taka jest możliwa - ale nie zawsze</u> (są sytuacje, w której dojdzie do konsumpcji art. 180 a kk), zatem w orzecznictwie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim czytelnik znajdzie wyroki w których taką kwalifikację zaaprobowano oraz takie, w których ją zmieniano - ale tylko uważny czytelnik dostrzeże, że nie ma w tym sprzeczności, gdyż wszystko zależy od okoliczności faktycznych danej sprawy. Poniżej omówione zostaną te dwie sytuacje.</p> <p><i>Co do pierwszej sytuacji- jeżeli powodem orzeczenia zakazu</i></p>	

***prowadzenia
pojazdów
mechanicznych
oraz wydania
decyzji
administracyjnej
cofającej
uprawnienia do
prowadzenia
pojazdów jest to
samo zdarzenie
faktyczne
polegające na
wyczerpaniu
dyspozycji art.
178 a § 1
kk i następnie
skazaniu za ten
czyn i orzeczeniu
w związku z tym
w/w zakazu, a
w konsekwencji
tego zakazu
wydanie w/w
decyzji, w razie
ponownego
prowadzenia
przez
oskarżonego
pojazdu
mechanicznego
w okresie
obowiązywania
tego zakazu i
tej decyzji nie
dochodzi do
wyczerpania
kumulatywnie
znamion art. 244
kk i art. 180 a kk
w zw. z art. 11
§ 2 kk, albowiem
dyspozycja art.
180 a kk ulegnie
eliminacji na
zasadzie
konsumpcji przez
pierwotną w tej***

***sytuacji normę
art. 244 kk.***

Idealny przykład takiej sytuacji mamy w tej sprawie. Fundamentem (pierwotną przyczyną) orzeczenia zarówno zakazu prowadzenia pojazdów jak i decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami było to samo zdarzenie, polegające na tym, że oskarżony w dniach 6 maja 2013 roku i 16 maja 2013 roku w O. prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, co uznano za ciąg przestępstw z art. 178 a § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za ten ciąg przestępstw wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 lutego 2014 roku w sprawie VII K 1104/13 orzeczono oskarżonemu m. in zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 lat (wyrok k. 12 - 13). Następnie z tego - i tylko z tego powodu Prezydent O. wydał w dniu 10 czerwca 2014 roku decyzję administracyjną o cofnięciu oskarżonemu

uprawnień do
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych
(decyzja k.
6). Z uzasadnienia
tej decyzji wprost
wynika, że jedynym
powodem jej
wydania jest
wcześniejsze
orzeczenie w/w
wyrokiem zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych.
Zatem wydanie
tej decyzji było
wtórne w
stosunku do
orzeczenia
zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych,
nie wiązało się z
żadnym
dodatkowym
działaniem
oskarżonego i
było
automatyczną
konsekwencją
orzeczonego
zakazu
wynikającą z
mocy prawa.
Skoro tak, to w
tej sytuacji, gdy
oskarżony w okresie
obowiązywania tej
decyzji i tego zakazu
prowadził pojazd
mechaniczny,
wyczerpał jedynie
dyspozycję art. 244
kk, albowiem
zastosowanie
dodatkowo
kwalifikacji z art.

180 a kk
doprowadzałoby
niejako do
zdublowania
konsekwencji
prawnych
wynikających z
jednego
popelnionego w
przeszłości
przestępstwa.

Podobny pogląd
dotyczący
możliwości
zastosowania w
omawianej sytuacji
jedynie kwalifikacji
z art. 244 kk na
zasadzie konsumpcji
wyrażono również w
doktrynie (tak

M. Banaś-Grabek, B.
Gadecki, J. Karnat,
Kodeks karny. Część
szczególna. Art.
148–251.
Komentarz,
Warszawa 2020).

***Co do drugiej
sytuacji- jeżeli
powodem
orzeczenia
zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych
oraz wydania
decyzji
administracyjnej
cofającej
uprawnienia do
prowadzenia
pojazdów są
różne zdarzenia
faktyczne, w
razie
prowadzenia***

**przez
oskarżonego
pojazdu
mechanicznego
w okresie
obowiązywania
tego zakazu i tej
decyzji dochodzi
do wyczerpania
kumulatywnie
znamion art. 244
kk i art. 180 a kk
w zw. z art. 11 § 2
kk.**

Przykład takiej
sytuacji
odnajdziemy
właśnie w sprawie
na kanwie której
wydany został wyrok
Sądu Okręgowego w
Piotrkowie
Trybunalskim z dnia
11 czerwca 2021
roku w sprawie IV
Ka 276/21 - na
który powoływał się
Sąd Rejonowy w
swoim uzasadnieniu
(tylko powoływał się
błędnie - aczkolwiek
na
usprawiedliwienie
Sądu Rejonowego
przyznać należy, że
omawiane właśnie
zagadnienie prawne
nie było w
uzasadnieniu do
tamtego wyroku
tak wyeksponowane
z tej prostej
przyczyny, że w
tamtej sprawie nie
było takiej potrzeby,
gdyż ani nie
wniesiono takich
zarzutów, ani nie
zaszła konieczność

poruszania tej kwestii z urzędu, gdyż doszło do utrzymania wyroku, zaś apelacja nie dotyczyła kwalifikacji). W tamtej sprawie do wydania decyzji administracyjnej cofającej uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych doszło z innych powodów niż zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, następnie oskarżony nie mający zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych prowadził taki pojazd wbrew tej decyzji, czym wyczerpał dyspozycję art. 180 a kk i za co został skazany oraz za co orzeczono mu na podstawie art. 42 § 1 a pkt 1 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, a po jakimś czasie ponownie prowadził taki pojazd, tym razem naruszając zarówno dopiero co orzeczony zakaz, jak i wydaną wcześniej z innych powodów decyzję. **Mówiąc w pewnym czytelnym uproszczeniu** -

w tej sytuacji
oskarżony czym
innym "zasłużył
sobie" na
wydanie decyzji
cofającej
uprawnienia, a
czym innym na
orzeczenie

zakazu. Dlatego, aby w pełni oddać zawartość kryminologiczną jego ponownego czynu, należało zastosować kumulatywną kwalifikację z art. 244 kk i art. 180 a kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W przedmiotowej sprawie mieliśmy do czynienia z pierwszą z omawianych sytuacji - co wyżej wykazano i co spowodowało zmianę wyroku z urzędu na korzyść oskarżonego.

Zmiana ta nie pociągnęła dalszych konsekwencji, albowiem Sąd Rejonowy w punkcie 2 zaskarżonego wyroku orzeczenie o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych wydał na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 kk (a więc odwołującym się do skazana za czyn z art. 244 kk), zaś co do wymiaru orzeczonej kary i środka karnego, to

i tak są one jak na okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu niskie i Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do ich łagodzenia mimo zmiany kwalifikacji.

**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmiany

Zmieniono kwalifikację i opis czynu poprzez eliminację znamion z art. 180 a kk - a tym samym jako wyłączną podstawę skazania i kary wskazano art. 244 kk.

Zwiąże o powodach zmiany			
Było to omawiane.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Zasądzono wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu według stawek minimalnych.		
4	Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, albowiem z uwagi na niskie dochody nie byłby ich w stanie ponieść		

	bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania swojej osoby.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------